

цѣ те си вѣчь всичкы тѣ добрины. Това като чу-
ха сосѣди тѣ, стекохася на това чудо и просла-
виха Бога.

14.

Избавленіе Христофорово.

Въ градъ Митѹлинъ имаше нѣкой священникъ
Христофоръ, който имаше голѣмъ вѣржъ къмъ свя-
таго Николая, и ходеше всякоя годинъ въ Муръ
градъ на поклоненіе. Една годинъ като отиваше
срѣшнаха го Аравитяне и го заробиха съ други
тридесать души. И като ги заведоха въ свои тѣ
мѣста, раздѣлиха ги на три части: отъ които е-
дна та продадоха, друга та затвориша, а трета
та опредѣлиха на посѣченіе. И като начнаха да
ги сѣчѣтъ наредъ, Христофоръ трепереше и ду-
маше: святой Николае избави мя отъ тоя стра-
шный ножъ, а святой Николай му ся яви, и рече:
небойся брате, азъ съмъ съ тебе. И тѣй като
дойде редъ за Христофора, и джелатинъ-тъ при-
ближи да го посѣче, святой Николай отиде неви-
димо задъ него, грабна ножъ-тъ отъ рѣжъ тѣ му,
и го фърли вънь отъ соборъ-тъ. Джелатинъ-тъ
рече на Христофора: гдѣ е ножъ-тъ ми? а той
каза: взе го святой Николай. Джелатинъ-тъ взе
другій ножъ, и като щеше да го посѣче, святой
Николай пакъ направи така. Тога джелатинъ-тъ
разгнѣвъ, рече: каквы сѣ тыя магіи гдѣто ги
правишь ты? а Христофоръ рече: господине, азъ
магіи не знамъ, но святой Николай взе ножъ-тъ
отъ рѣжъ тѣ ти. Джелатинъ-тъ разлутенъ рече:
нѣма тука такъвъ чловѣкъ, ты лъжешъ, и взе тре-